

Parlamentul României
Senat

ÎNTREBARE

Adresată: Domnului Ministru al Energiei, Ivan Gruia Bogdan

De către domnul/doamna senator: Mircea-Cristian Nicula

Circumscripția electorală: nr. 6, Bistrița-Năsăud

Grupul Parlamentar: PSD

Ședința Senatului din data de: 10.09.2025

Obiectul întrebării: România – plan strategic pe 3 ani pentru independență energetică și reindustrializare prin energie curată

Domnule Ministru,

România dispune de un potențial energetic imens: resurse de gaz în Marea Neagră, tradiție nucleară la Cernavodă, potențial solar și eolian la nivel european, resurse geotermale considerabile și poziție strategică pe coridoarele energetice dintre Marea Neagră și Europa Centrală. Cu toate acestea, continuăm să fim importator net de energie și cetățenii suportă facturi greu de gestionat, iar industria pierde competitivitate.

Țări precum:

- **Norvegia** – și-a transformat resursele în cel mai mare fond suveran din lume, finanțând atât stabilitatea bugetară, cât și tranziția verde;
- **Danemarca** – a investit masiv în offshore wind și a devenit exportator net de energie regenerabilă;
- **Polonia** – a accelerat construcția de capacități regenerabile și a atras miliarde în fabrici de baterii și electromobilitate;
- **Ungaria și Islanda** – au transformat energia geotermală într-o alternativă viabilă pentru termoficarea urbană;
- **Estonia** – a digitalizat complet rețelele de energie, reducând pierderile și crescând securitatea cibernetică.

România are șansa să învețe din aceste modele și să construiască un plan pe 3 ani care să scoată țara din impasul actual.

Vă rog să precizați care este planul dvs. concret, cu obiective și termene ferme, pentru ca România să devină independentă energetic și exportator regional până în 2028, luând în considerare următoarele:

1. Regenerabile și stocare: instalarea a cel puțin 3–4 GW noi în regenerabile și 1,5–2 GW capacități de stocare (baterii și hidro-pompe), după modelul Danemarcei și Germaniei;
2. Gazul din Marea Neagră: accelerarea extracției și utilizarea sa ca punte de tranziție către mixul verde;
3. Nuclear și SMR: avansarea proiectelor de reactoare modulare mici și extinderea Cernavodă, pe modelul SUA și Canadei;
4. Hidrogen verde: lansarea unor coridoare naționale și regionale de hidrogen, integrate cu TEN-T, după exemplul Germaniei și Olandei;
5. Digitalizare și securitate energetică: o platformă națională de date energetice, după modelul Estoniei, care să permită monitorizare în timp real și protecție cibernetică avansată;
6. Comunități energetice: stimularea creării de comunități energetice locale (școli, primării, spitale, cetățeni), după modelul Franței și Italiei;
7. Termoficare verde: investiții în geotermal și pompe de căldură în orașele cu potențial, pe modelul Ungariei și Islandei;
8. Reindustrializare: folosirea energiei curate și competitive pentru a atrage fabrici de baterii, electromobilitate, centre de date, după modelul Poloniei și Cehiei;
9. Fond suveran pentru energie: constituirea unui fond strategic care să reinvestească profiturile din resurse și certificate ETS în infrastructură energetică, după modelul Norvegiei.

Românii au nevoie de certitudine, nu doar de intenții, așadar vă rog să răspundeți clar:

1. Care sunt indicatorii cheie asumați pentru fiecare domeniu (MW instalați, GWh stocați, locuințe racordate la termoficare verde, locuri de muncă create)?
2. Care este calendarul pe trimestre al implementării?
3. Ce surse de finanțare vor fi folosite (fonduri europene, PNRR, ETS, parteneriate public-private)?

În lipsa unui asemenea plan concret, România riscă să rămână la periferia tranziției energetice, pierzând oportunități de miliarde și condamnând cetățenii la facturi mari și economie slab competitivă.

Este momentul să arătăm că energia poate deveni independența reală și motorul reindustrializării României.

Solicít răspuns scris.

Cu stimă,

Senator PSD

Mircea-Cristian Nicula

Circumscripția electorală nr.06, Bistrița-Năsăud